

[Valdemar Thomsen.]

vejebringer økonomisk Ligevægt mellem Landbrugets og de øvrige Erhvervs Indtjenings- og Udgiftsforhold, ja, saa faar man den Tanke, at det maaske alligevel er en Misforstaaelse at tro, at de Konservative virkelig ønsker en tidssvarende Landbrugsordning.

I det Ændringsforslag, som vi har stillet, vil man se, at § 1 er enslydende med en Paragraf, vi forleden fik forkastet vedrørende Lovforslaget om Tilskud til Rugmel. Aarsagen til, at vi nu stiller Ændringsforslaget igen, er for det første, at man forleden fra forskellige Sider hævdede, at det ikke hørte hjemme i det da behandlede Lovforslag, og for det andet, at saa vidt jeg erindrer, var samtlige Ordførere i Gaar rørende enige om det, som jo for øvrigt de Konservative siger i Betænkningen i Dag, at Spørgsmaalet om Ombytning af Brødkorn med Foderkorn nødvendigvis maa løses. Naar Stillingen er den, haaber jeg oprigtigt, at den megen Omsorg for Landbruget, der er givet Udtryk for, maa give sig Udslag i Handling derved, at man giver Tilslutning til vort Ændringsforslag.

Det glædede mig i Gaar at erfare, at man fra forskellige Sider — ogsaa den højtærede Landbrugsminister — er klar over, at det, vi i Virkeligheden trænger til, ikke saa meget er Forslag af den Art, vi her behandler, men at der nu, som jeg var inde paa før, maa udarbejdes og gennemføres en samlet økonomisk Plan. Min Gruppe har, som allerede nævnt, for Aar og Dag siden indset Nødvendigheden af et saadant Arbejde og gentagende her i Tinget stillet Forslag om en økonomisk Genrejsning af Landbruget og Afskaffelse af den urimelig store Arbejdsløshed. Fra anden Side er der ikke saa meget som antydnet, hvordan disse store Problemer burde løses, og hvis man ikke endnu fra Regeringens og Partiernes Side er naaet videre, vil jeg henlede Opmærksomheden paa vort Forslag. Jeg kan sige, at dette Forslag er i Overensstemmelse ikke alene med moderne finans- og bankpolitiske Anskuelser, men ogsaa med Landbrugets aargamle Krav vedrørende Rentesænkning og en valutarisk Tilpasning. I dette Forslag vil man efter min Mening finde det rette Grundlag for en stor samlet økonomisk Plan. Men jeg tilføjer, at det ikke for os er Formen, der er det afgørende, men det, at man virkelig faar iværksat Foranstaltninger, der kan betinge økonomisk Balance i Samfundet og rimelige Arbejdsvilkaar for Landbruget.

Men hvad man nu end beslutter sig til,

vil jeg meget advare imod, at Nationalbankdirektør Bramsnæs overhovedet faar noget med en saadan Plan at gøre. Konsekvenserne af hans ortodokse og i hele Verden enestaaende Valuta- og Kreditpolitik er saa afskrækkende, at han for stedse maa være diskvalificeret som økonomisk Raadgiver.

§§ 2 og 3 i vort Ændringsforslag er affattet, som de er, for at imødekomme de rimelige Krav, der næsten enstemmigt er stillet fra Landbruget for at understrege, at det ikke er Tilskud, Landbruget anmoder om, men at det kun ønsker at faa sin Ret.

Jeg skal ikke komme ind paa en særlig Omtale af Regeringspartierne og Landbrugsministerens Lovforslag og Ændringsforslag alene af den Grund, at det afgørende for os ikke er, om den Hjælp, man agter at yde Landbruget, er mere eller mindre kunstig. Det afgørende for os er, at Landets Hovederhverv ikke kan og ikke bør oprettholdes ved Hjælp af Tilskud fra det offentlige. Af principielle Grunde kan vi derfor ikke gaa ind for Lovforslaget, tværtimod, vi agter ved tredie Behandling at stemme imod det.

Oluf Pedersen: Om min principielle Stilling til en Lovgivning som denne udtalte jeg mig udførligt ved Behandlingen af den nugældende Lov. Dette Syn skal jeg derfor ikke give Udtryk for, men skal henvisse til den da førte Debat. Jeg synes, den gældende Lov var meget forkert, og at Lovforslaget, som det foreligger, er en betydningsfuld Forbedring, og det er vel ogsaa Forklaringen paa, at de Konservative er gaaet imod. Jeg glæder mig over, at Regeringen ikke denne Gang er faldet for Fristelsen til at takkes de Konservative. Dette Parti har længe nok præget dansk Politik, og jeg nærer Forventning om, at dette Brud maa give sig andre og endnu mere værdifulde Udslag i den kommende Tid.

Naar jeg ved Behandlingen af den Lov, der udløber i Dag, gik ind for Nedsættelse af Fragten i Stedet for Eksporttilskud, var det, fordi det første giver en Sænkning i Omkostningerne, medens det sidste giver Dyrtid og dermed stigende Omkostninger. Derfor er jeg tilfreds med, at man nu ophæver Eksporttilskuddet for Flæsk og Æg, men ikke med, at det bliver bibeholdt for Smør. Nu foreslaar man i et Ændringsforslag at give et højere Tilskud til Majs for at muliggøre Levering af Erstatningskorn til samme Pris som det afleverede Brødkorn, og dette er jeg for saa vidt ikke imod og heller ikke imod de særlige Bestemmelser